

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztoty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. Lipca do 30. Września 1864.

dla miejscowych 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową 5 zł. }

Przesyłki (franco) odbiera Kancelaryjka Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

Część urzędowa.

Wykaz

prawomocnych wyroków c. k. sądów wojennych w Rzeszowie, Tarnowie, Przemyślu, Stanisławowie, Złoczowie, Samborze, Tarnopolu i Nowym Sączu, zapadłych w miesiącu maju 1864.

(Dokończenie.)

8. C. k. sąd wojenny w Nowym Sączu.

1. Za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego.
1 Antoni Sikora z Kobylanki, 27 l., stanu wol., kucharz, na 3 mies. więz. — 2. Zygmunt Jabrzykowski z Krakowa, 24 l., stanu wol., buchhalter. śledztwo zamiechane, za przestępstwo przeciw zarządzeniom publicznym, na 1 mies. aresztu. — 3. Władysław Muchowicz z Nowego Sącza, 16 l., stanu wol., term. szewski, na 6 tygodni więz. — 4. Jakób Ziomek z Nowego Sącza, 28 l., stanu wol., zecer drukarski, na 2 mies. więz. — 5. Józef Mirowski z Beneschau, 53 l., żonaty, dzierżawca dóbr, na 8 dni więz., w drodze łaski uwol. — 6. Alfred Grzesiecki z Lesanowic, 19 l., syn właściciela dóbr, na 2 mies. więz., w drodze łaski uwol. — 7. Franciszek Gatkiewicz z Nowego Targu, 27 l., stanu wol., czeladnik krawiecki, na 4½ mies. więz. — 8. Antoni Smereczyński z Nowego Targu, 19 l., stanu wol., czel. kraw., na 6 tyg. więz. — 9. Franciszek Studentowicz z Nowego Targu, 21 l., stanu wol., czel. szew., na 2 tyg. więz. — 10. Antoni Bryniarski z Nowego Targu, 23 l., stanu wol., czel. szew., na 2 tyg. więz.

11. Za przestępstwo przeciw spokojności publicznej i porządkowi.

11. Bartłomiej Kożuch z Koniuszowy, 25 l., stanu wol., gumienny, na 8 dni aresztu. — 12. Maryanna Potoczek z Woli kurowskiej, 50 l., wdowa, chałupnica, na 24 godzin aresztu.

III. Za zbrodnię gwałtu publicznego.

13. Piotr Mikulski z Starej wsi, 23 l., żonaty, kmić, uwol. z braku dowodów, za przestępstwo przeciw publicznej spokojności i porządkowi, na 1 mies. aresztu. — 14. Jan Koldras z Zbyszyc, 40 l., parobek, na 1 mies. więz.

IV. Za przestępstwo przeciw publicznym zarządzeniom.

15. Mayer Kaufheil z Nowego Sącza, 18 l., bez zatrudnienia, na 4 dni aresztu. — 16. Alexander Kunorkiewicz z Grybowa, 39 l., żonaty, szew, na 10 dni aresztu. — 17. Ferdynand Wodzik z Nowego Sącza, 20 l., stanu wol., garncarz, na 10 dni aresztu. — 18. Izaak Braun z Nowego Sącza, 32 l., żonaty, szynkarz, na 2 mies. aresztu. — 19. Szymon Limanówka z Wilkowska, 45 l., żonaty, kmić, na 2 mies. aresztu. — 20. Wiktorya Ronchetti z Bochni, 36 l., zamężna, prywat., na 8 dni aresztu. — 21. Jacko Krawczyk z Lusiny, 40 l., stanu wol., parobek, na 8 dni aresztu. — 22. Hersch Führer z Rzepiennika Strzyżewskiego, 40 l., żonaty, kramarz, na 1 mies. aresztu. — 23. Golde Führer z Rzepiennika Strzyżewskiego, 16 l., stanu wol., kramarz, na 8 dni aresztu. — 24. Dawid Führer z Rzepiennika Strzyżewskiego, 16 l., stanu wol., kramarz, na 8 dni aresztu. — 25. Mojżesz Gast z Rzepiennika Strzyżewskiego, 29 l., żonaty, garbarz, na 1 mies. aresztu. — 26. Andrzej Łowysz z Starego Bystrego, 70 l., żonaty, kmić, na 24 godzin aresztu, w drodze łaski uwolniony.

V. Za przestępstwo nieprawego posiadania broni i amunicji.

27. Kwiryn Rogawski z Olupin, 33 l., żonaty, właściciel dóbr, na 8 dni aresztu, w drodze łaski uwol. — 28. Franciszek Woźniak z Poremby wielkiej, 33 l., stanu wol., parobek, na 8 dni aresztu. — 29. Michał Krauss z Poremby wielkiej, 33 l., stanu wol., parobek, na 8 dni aresztu. — 30. Anastazy Muszewski z Mogilan, 33 l., żonaty, właściciel dóbr, na 4 dni aresztu. — 31. Benjamin Pastor z Lipnicy, 23 l., żonaty, kramarz, — 32. Süsskind Drenger z Wiśniewa, 39 l., żonaty, kramarz, — 33. Josel Amsterdam z Mszany dolnej, 36 l., żonaty, kramarz, każdy na 8 dni aresztu.

Z c. k. sądu wojennego w Nowym Sączu.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 9. czerwca r. b. dozwolić najłaskawiej Ferdynandowi Friedland, ażeby przyjął nadaną sobie posadę konszula Księcia Sachsen-Meiningen w Wiedniu, i udzielił mu „Exequatur“.

Część nieurzędowa.

Lwów, 20. czerwca.

Prywatna korespondencja z Kissingen do Wiener Abendpost donosi pod dniem 16go b. m.: Dziś zrana o godzinie 7½ przybyli tu Najjaśn. Państwo w pożądanem zdrowiu i wysiedli w wili Hessa. W świącie Cesarza znajdowali się generał-adjutant Jego Ces. Mości hr. Crenneville i minister hr. Rechberg. Najjaśn. Państwo wyjechali wczoraj wieczorem z Mnichowa, dziś w południe byli na obiedzie w Schweinfurcie, a ztamtąd przyjechali do Kissingen powozem. Jego Mość Król bawarski Ludwik spodziewany tu jest pojutrze, i będzie mieszkał w hotelu Wälsch. Ich Moście Cesarz i Cesarzowa Rosyi są tu już od 14go b. m. wieczorem. i mieszkają w należącej do łazienek wili o dwa domy tylko od hotelu Jej Mości Cesarzowej Elżbiety. Przedpołudniem o godzinie 11stej był Jego Mość Cesarz austriacki w uniformie generała rosyjskiego w towarzystwie swojego generał-adjutanta hr. Crenneville z wizytą u Jego Mości Cesarza rosyjskiego. W pół godziny powrócił Jego Mość Cesarz odprowadzony aż do schodów u drzwi domu przez Cesarza rosyjskiego, a wkrótce potem oddał Mu Cesarz Alexander wizytę nawzajem.

Jak się dowiaduje Jener. Kor., zapadło już najwyższe postanowienie względem zwołania ilirskiego kongresu narodowego dla obioru patryarchy. i kongres ten ma być zwołany na dzień 1. sierpnia r. b. Zaraz po tym kongresie wyborczym ma się odbyć synod i konferencja dla uregulowania spraw szkolnych i kościelnych.

Dnia 18go b. m. miało odbyć się w Londynie odkładane dwukrotnie posiedzenie konferencji. Niektóre dzienniki tłumaczą sobie to odkładanie tem, że przy teraźniejszym stanie układów wstępnych można było znowu oczekiwać bezowocnego posiedzenia, ale ważniejszą zdaje się być ta przyczyna, że pełnomocnicy duńscy nie mieli i tą razą potrzebnych instrukcji. Przeszkody zatem, tamujące postęp układów, są po stronie duńskiej, nie zaś niemieckiej.

Wyspa Sylt, która podług domieszczenia z Flensburga obsadzili temi dniami Duńczycy lądową i morską siłą zbrojną, leży na zachodnim wybrzeżu Szleswiku i należy do Szleswiku. Wypadek ten byłby zatem, jeżeli się potwierdzi, wyraźnem naruszeniem rozejmu, podług którego zabronione jest wszelkie zmniejszenie lub wzmacnianie pozycji wojskowych tak na lądzie jak i na morzu. — Dnia 16go b. m. udała się z Sundewitu deputacja do Berlina, ażeby doręczyć Królowi protest przeciw podziałowi Szleswiku.

Walka stronnictw w Anglii toczy się bez przerwy, przynajmniej w dziennikarstwie. Głównym powodem sporu jest bieżąca kwestya duńsko-niemiecka, a na uwagę zasługuje przytem, że także organa Torysów uważają już traktat londyński za stracony. Na posiedzeniu izby wyższej z 17. b. m. wystąpił lord Ellenborough ze zdaniem, że mocarstwa neutralne powinnyby przeprowadzić pośredniczący projekt lorda Russella, i że w razie oporu Niemiec powinaby Anglia blokować porty niemieckie. Earl Russell nie chciał zapuszczać się w szczegóły konferencji i rzekł w końcu: Traktat londyński nie zawiera żadnego warunku gwarancyi, a Francya i Rosya nie chcą wymuszać utrzymania jego. Zresztą jest sfera gotową do służby, i za kilka dni rozstrzygnie się, czy będzie pokój, czy też nastąpi zerwanie konferencji i wojna.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 19. czerwca. Jen. kor. z 16. b. m. podaje pod napisem: „Głos polski o ostatniem powstaniu polskiem“ następujący artykuł: „Najlepszym dowodem na to, że także w kołach polskich poznają niedorzeczne postępowanie ostatniego powstania i potępiają je otwarcie i śmieło, jest znaleziony w najnowszym czasie u jednego z are-

sztowanych ajentów rządu narodowego rękopis broszury pod tytułem: „Dokąd to nas wiedzie?“ Ta broszura, jak się dowiadujemy z pewnego źródła, ma pochodzić z Wołynia, i ponieważ przy panującym terroryzmie nie można było znaleźć drukarza dla niej, rozszerzona ją w rękopiśmie tylko. Dla zcharakteryzowania ducha tego zajmującego pisma przytoczymy tu z niego kilka ważniejszych ustępów.

Autor rozpoczyna swoje dzieło poglądem na źródła i istotę ostatniego powstania, które zdaniem jego zamieniło całą Polskę w pustynię, widownię pożarów i mordów, i po 16miesięcznym trwaniu wydało jako jedyny owoc kilka dyplomatycznych nót i mowę z 5. listopada. Cel powstania — powiada autor dalej — mógł być narodowy, samo zaś powstanie nie było wyrazem woli narodu. Opinia publiczna kraju była od pierwszej chwili przeciwną zbrojnemu powstaniu, ponieważ ono, zmuszone działać przeciw trzem państwom bez wszelkich środków i bez wszelkiego wykształcenia wojskowego, było czystem szaleństwem. Rozpoczęte reformy rosyjskie powitano w Polsce z zadowoleniem jako drogę wiodącą do celu, spodziewano się wykształcić generację włościańską, z którą możnaby było oczekiwać stosownej chwili do powstania. Jestto jednak oddawna nieszczęściem Polaków, że zawsze robią śmieszne i niedorzeczne wybryki. Tak i tą razą znalazło się grono młodych ludzi, pełnych zapału i poświęcenia, ale bez cierpliwości i wiedzy, którzy prowadzeni przez obcych agitatorów mieli doświadczyć jeszcze w nieszczęśliwym kraju doktryn zarzuconych już w całej Europie. Ci ludzie, doprowadzeni do rozpaczki zaprowadzaniem reformami, a niemogąc pomimo wielkiej wrzawy nic przedsięwziąć, postanowili tamować te reformy skrytobójczemi zamachami. Padły strzały na Wielkiego Księcia i Wielopolskiego, rząd użył środków represyjnych, nastąpiła proskrypcya a po niej wybuch. Prawda to, że proskrypcya przyspieszyła wybuch, ale ona sama była tylko skutkiem owych środków gwałtownych, jakich chwytano się partya ruchu. Kraj sam przyjął powstanie z przerażeniem i rozpaczą.

W dalszym toku potępia autor tak zwany rząd narodowy i jego czyny z równą surowością, a w końcu powiada: „Gdyby rząd istotnie był narodowym, byłby w patriotyzmie i gotowości narodu do ofiar, nie zaś w terroryzmie szukał rękami wypełniania swoich rozkazów. Ale organizacja jego władzy wykonawczej świadczyła przeciwnie. Orzeł z pogonią pozostały niezmiennie herbem narodu; skrytobójstwa jednak i wiele innych pogardy godnych gwałtów charakteryzowały partye, która chciała kierować losami Polski i rządzić krajem.“ — Wreszcie przechodząc do kwestyi dalszego prowadzenia powstania stawia autor pytanie: „Czym kosztem? Właściciele dóbr, których pieniędzmi prowadzono walkę, są wycieńczeni zadłużeni, w areszcie, na wygnaniu lub w emigracyi. Mieszczanie zostali zrujnowani pożogą, rabunkiem, kwaternkami i stagnacyą handlu i rzemiosł. Chłop zaś nieotworzy i nadal swojej sakwy. Dalsze prowadzenie powstania byłoby przeto szaleństwem, które zrujnowałoby kraj zupełnie i tylko nieprzyjacielowi mogłoby przynieść pożytek. Jeszcze kilka miesięcy powstania, a w Polsce pozostaną tylko chłopi i ubodzy izraelici, z którymi potem Rosya prędko się upora.“

Wiedeń, 18. czerwca. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) *Wiener Abendpost* podaje telegram z Kissingen z 16go b. m. z wiadomością, że Najjaśn. Państwo przybyli tam tego dnia zrana o godzinie 8mej w najlepszym zdrowiu.

Jego Mość Król grecki *Otto* przybył 15. b. m. do Karlsbadu.

Journal de St. Petersbourg donosił niedawno, że ces. rosyjski pełnomocnik w Wiedniu otrzymał rozkaz doręczyć hr. Rechbergowi pismo odwołujące będącego już od dawna na urlopie dotychczasowego posła p. Bałabina. Teraz dodaje do tego petersburska gazeta niemiecka objaśnienie, że p. Bałabin prosił z powodu słabości o uwolnienie od urzędu, którego od roku już nie piastował, i że to odwołanie ma tylko położyć koniec abnormalnemu stonkowi, pozwalając rządowi zająć się wyborem nowego reprezentanta przy dworze wiedeńskim.

Jener Kor. pisze: „Jeden z tutejszych dzienników przyniósł wiadomość z Pesztu, podług której rozszerzyła się między urzędnikami węgierskimi pogłoska, jakoby nowy kanclerz nadworny zamierzał przedkładać im — jak to w swoim czasie czynił hr. Nadasy w Siedmiogrodzie — do podpisywania rewersy, w których mają się zobowiązać do przeprowadzenia ustawy lutowej. Ze strony znakomitych urzędników czyniono już w tej mierze zapytania, ale kanclery nadworna zabiła tę pogłoskę oświadczeniem, że rząd nie ma wcale podobnego zamiaru. Jeźliby terazniejszy węgierski kanclerz nadworny hr. Zichy miał tylko naśladować w tym względzie mniemane postępowanie hr. Nadasy w Siedmiogrodzie, to musiano by długo czekać na spełnienie się tej pogłoski, gdyż możemy stanowczo zapewnić, że owe rewersy, jakich miał żądać hr. Nadasy w Siedmiogrodzie, należą w zupełności do rządu bajek.“

Anglia.

Londyn, 16. czerwca. (*Posiedzenie parlamentu.*) Na dzisiejszym posiedzeniu izby wyższej lord Ellenborough zapowiedział na jutro interpelacyę, czyli flota angielska wzmocniona zostanie w celu ewentualnej blokady brzegów niemieckich?

W izbie niższej zapytał się lord Cecil, czyli odroczenie konferencyi nastąpiło za zgodą wszystkich pełnomocników, czyli też

tylko przez pełnomocników Anglii? Lord Palmerston odmówił odpowiedzi na to zapytanie.

Francya.

Paryż, 15. czerwca. (*Przybycie Cesarza do stolicy po przypadku w Fontainebleau.*) Cesarz Napoleon płynąc sam na małym czółenku po stawie w Fontainebleau, stracił równowagę i wpadł w wodę, na zdrowiu jednak żadnego szwanku nie poniósł, zaraz bowiem, dobrym będąc pływakiem, z wody się wy dobył. Jakoż przypadek ten nie przeszkodził Jego Cesarzkiej Mości do znajdowania się na wyścigach konnych, przyczem ciało dyplomatyczne zapewnił, iż cieszy się najlepszym zdrowiem. Dziś Cesarz przybył do Paryża i będzie obecnym na radzie ministrów, która się pod jego przewodnictwem odbędzie.

Niemcy.

Mnichów, 15. czerwca. *Przejazd Ich MM. Cesarza i Cesarzowej Austrii.* *Baier. Ztg.* donosi: „Ich MM. Cesarz i Cesarzowa Austrii przybyli tu dziś z rana zaraz po godzinie 6. w najlepszym zdrowiu, i w dworcu kolei przyjmowali Ich z największą serdecznością Jego Mość Król i Ich Królewicz. Moście Księżęta Luitpold, Ludwik, Leopold. Maxymilian i Karol Teodor. Także k. poseł hrabia Bloome z całym swoim biorem był obecny w dworcu kolei. Jego Mość Król odprowadzał gości cesarskich z dworca do pałacu księcia Maxymiliana. W licznej świcie Cesarza znajduje się także hr. Rechberg. Dla powitania pary cesarskiej przybyła tu wczoraj Jej Królewicz. Mość dziedziczna Księżna Taxis, a dziś z rana przyjechała z Possenhofen Jej Królewicz. Mość małżonka księcia Maxymiliana z familią.

Ta sama *Baier. Ztg.* donosi dalej z *Mnichowa* pod dniem 16. b. m. „Ich MM. Cesarz i Cesarzowa Austrii udali się wczoraj wieczorem w dalszą podróż do Kissingen. Wczoraj po południu byli goście cesarscy na obiedzie w apartamentach Jej Mości Królowej Matki. Dla powitania pary cesarskiej przybył tu wczoraj przed południem także Jego Królewicz. Mość Księżę Karol z Tegernsee.“

Królestwo Polskie.

(*Wiadomości z prowincyi.*) *Dzien. Pow.* podaje następujące wiadomości z prowincyi:

R a d o m. W całej gubernii tutejszej buntowniczych band nie ma już ani śladu, a ludzie mający w nich udział powracają z bronią, lub bez broni, i z uległością meldują się władzom. Podług wskazań włościan wynajdujemy mnóstwo ukrytej broni w różnych punktach; tylko gdzieś niedługo w okolicach lesistych walesają się jeszcze maruderzy-bandyci, którzy wychodząc z swych kryjówek, napadają na ościenne dwory i mieszkańców, dopuszczając się rabunku i gwałtów, lecz i ci ścigani przez wojsko wkrótce wytopieni będą. W powiecie Miechowskim napotyka się jeszcze zucyglerzy i zagranicznymi, pomiędzy Baranowem i Igołomią schwytano ich 10 bez broni. Zeznania ich świadczą, że rewolucyoniści w Krakowie namawiają młodzież, ażeby szła do tutejszego kraju, gdzie znajdzie liczne bandy, obozy i broń. W ogóle w gubernii Radomskiej stan normalny zaczyna powracać. W skutek prośby wójtów gmin uznano za korzystne dla dobra służby poruczyć obowiązki pisarzy przy tychże wójtach nieumiejących pisać, szlachcie z powodu, ażeby nie udawali się o poradę do obcych osób często wątpliwej kondyty, skutkiem czego mogłyby wyniknąć nadużycia, lecz w każdym razie wybór pisarzy ze szlachty dokonywanym będzie przez włościan pod przewodnictwem miejscowego naczelnika powiatu.

Co się zaś tyczy obywateli ziemskich i w ogóle szlachty, to ludzie ci widząc zawiedzione swoje nadzieje i obietnice propagandy rewolucyjnej, która w ostatnich wypadkach przywiodła ich do ruiny, widocznie upadli na duchu; dziś spieszą oni z podpisywaniem adresów, prosząc o zapomnienie popełnionego błędu. Pragną oni najrychlejszej spokojności w kraju, i w tym celu dopomagają czynnie do wykrycia blakających się jeszcze bandytów i ukrytej po lasach przez nich broni. Działania propagandy zamilkły z powodu, że wielu jej członków aresztowano a wielu uciekło za granicę.

Ł u k ó w. W powiecie Siedleckim, w lesie niedaleko wsi Plewki, wykryto w d. 29. maja (10. czerwca) zakopaną w ziemi broń i rozmaite efekta wojenne w znacznej ilości.

P ł o c k. W powiecie Przasnyszkim, w hucie szklanej niedaleko wsi Amelina egzystującej, dwóch miejscowych pracowników, w nocy z dnia 29. na 30. kwietnia (11. i 12. maja) wykryli przywiezione i złożone w stodole do wspomnianej hutki należące, przez niewiadomych ludzi 39 blaszanek. Po otworzeniu których, każda z nich napełniona była wodą i mieściła w sobie po 100 lasek fosforu jedną stopę długich a 1/2 cala grubych. Wydobytych pięć takich lasek ważyło 1/2 funta, a 100 lasek znalezionych w jednej blaszance ważyło 10 funtów, czyli razem w 39 blaszankach zawierało się czystego fosforu 390 funtów, albo 9 pudów 39 funtów.

Fosfor ten przywieziony z zagranicy, był przeznaczony do powiatu Łomżyńskiego dla trucia i podpalania. Śledztwo w tym przedmiocie zarządzane, dotąd jeszcze nie wykryło właścicieli wspomnionego fosforu.

Lipno. W nocy z 23. na 24. maja (5. i 6. czerwca) przybyło do karczmy przy szosie położonej, a do wsi Choćorążek w gminie Skępe należącej, 4ch zbrodniarzy, uzbrojonych w noże i pistolety. Rozbudziwszy karczmarza Jakóba Kędzińskiego i roznieciwszy ogień, zażądali od niego pieniędzy; lecz gdy tenże opo nował przeciwko ich żądaniu, zamknęli drzwi i rozbili mu głowę kijem. Natenczas Kędziński wydobyl z szafy rs. 25 i kilka rubli drobnymi, i oddał je zbrodniarzom, którzy nie kontentując się tą kwotą powtórnie go bili, a matce i żonie jego zadali kilka ran nożem; — splądrowawszy potem mieszkanie, naleźli w łóżku pod posłaniem 200 rs. w monecie, które skradłszy, ranili jeszcze raz Kędzińskiego w plecy nożem, — i uciekli w kierunku cegielni m. Kikoła. Poszlakowany o udział w tej zbrodni Dąbrowski z Lipna, ujęty.

Radom. Wyprowadzone śledztwo z powodu znalezionych zwłok ludzkich w krzakach należących do dóbr Wsola wykryło, że zamordowany nazywał się Adam Bitner, który w dniu 24. kwietnia (6. maja) r. b. udawszy się z młodszym swym bratem Józefem do młyna Owadówki, wywołany ztamtąd został przez właścicielniną wsi Kiełbowa Błażęją Komorowskiego, w celu wskazania mu drogi do kolonii Marcelewa. Bitner więcej nie wrócił, lecz na drugi dzień znaleziony został w krzakach do wsi Wsola należących. Komorowski poszlakowany o tę zbrodnię, ujęty i w więzieniu osadzony, przyznał się do winy, że zamordował Bitnera jakoby z rozkazu rządu podziemnego.

Rosya.

Petersburg. (Reforma sądowa.) *Le Nord* pisze: Rada państwa czynnie zajmuje się reformą sądową. Ustawa dotycząca sądów pokoju została już wykończoną. Władza ta będzie miała dosyć rozległe atrybucye; pomiędzy innymi wyrokować ona będzie w procesach cywilnych do wysokości 500 rubli. Tym sposobem znaczna ilość spraw będzie przesłana pierwszej instancji, gdzie postępowanie sądowe będzie o ile możności uproszczone. Tym sposobem sprawy nie będą się wlec całe lata, jak to ma miejsce dotychczas, i koszty nie będą rosnać tak wielkie. Czysty zysk dla stron procesujących się. W oczekiwaniu urzeczywistnienia tej reformy, zamierzono zrobić próbę takowej na Kaukazie. Usne wprowadzanie spraw jest nakazane w sądach co do pewnych spraw. Obrona będzie powierzona adwokatom, których wybór pozostawiony będzie stronom. Publiczność będzie mogła znajdować się na posiedzeniach.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Zółkiew, 15. czerwca. W II. połowie z. m. były w obwodzie tutejszym następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

Miejsce targu:

	Lubaczów		Navol		Kulików		Rawa		Zółkiew		Sokal	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austriacka											
Miec pszenicy	3	40	2	50	2	80	2	50	3	.	2	22
" żyta	1	64	1	50	1	40	1	35	1	50	1	.
" jęczmienia	1	60	1	30	1	12	1	25	1	20	.	94
" owsa	1	50	1	30	1	20	1	20	1	10	.	91
" hreczki	2	.	1	50	1	4	1	55	1	40	1	55
" kukurudzy
" ziemniaków	.	65	.	40	.	32	.	35	.	40	.	24
Cetnar siana	1	70	1	20	1	20	1	35	1	35	2	27
" wełny
" nasienia koniecu
Sar. drzewa twardego	7	46	3	50	7	50	6	.	8	50	5	60
" miękkiego	4	35	2	50	4	50	5	.	6	.	5	30
Punt mięsa wołowego	.	12	.	12	.	9	.	10	.	12	.	12
Mas ekowity	.	60	.	40	.	54	.	48	.	45	.	48

Kronika.

(Wyścigi.) Dn. 17. b. m. odbyły się we Lwowie przed rogatką janowska wyścigi konne. O nagrodę cesarską 90 dukatów (Selling Stakes) ubiegały się tylko 3 konie: hrabięgo Władysława Dzieduszyckiego 3letni ogier gniady *Votum* (wartość podana na 600 zł. w. a.); pana Antoniego Mysłowskiego 3letni ogier gniady *Lightful* (wartość podana na 600 zł. w. a.) i nareszcie pana Erazma Wołańskiego 3letnia klacz *Handzia* (wartość podana na 450 zł. w. a.) Inni panowie w liczbie 4, którzy swoje konie zameldowali, stracili stawkę. — Przy wyścigach o godzinie 6ej ogier *Votum* wygrał nagrodę cesarską, zostawiwszy za sobą o długość kilku koni *Lightful*, który następnie dosięgnął mety. — W drugich wyścigach o godzinie 7. ubiegały się 4 konie, a mianowicie hrabięgo Władysława Rozwadowskiego 3letni ogier skarogniady *Revolver*, pana Erazma Wołańskiego 3letnia klacz *Anexya*, pana Antoniego Mysłowskiego 3letnia klacz gniada *Distanzi* i hrabięgo Władysława

Dzieduszyckiego 3letnia klacz gniada *Haliczanka*. Inni panowie w liczbie 4 cofnęli się. Nagrodę cesarską 300 dukatów wygrał *Revolver*, zostawiwszy *Haliczankę* za sobą o długość głowy końskiej. Drugie dwa konie zostały w tyle o długość kilku koni.

(Dom narodowy ruski.) Dowiadujemy się ze „Słowa“, że ks. Czelewiez proboszcz w Wiktorowie w obwodzie stanisławowskim, złożył do rąk komisji ruskiego domu narodowego we Lwowie obligacyę indeemn. na 1000 zł. przeznaczając roczne procenta od tejże w kwocie 50 zł. na stypendyum dla uboższego słuchacza praw lub medycyny, narodowości ruskiej. Pan Jan Towarnicki, właściciel dóbr i obywatel lwowski, ofiarował ruskiemu domowi narodowemu 6 kosztownych obrazów olejnych dla ozdobienia ścian muzeum narodowego, a ksiądz Kuźmiński wspomógł bibliotekę tego instytutu 261 książkami i broszurami zajmującej treści.

(Rabunki i pożary w Galicji zachodniej.) Do „Jener. Kor.“ donoszą z Nowego Targu, że w Chochołowie w nocy z 10. na 11. b. m. ośmiu mężczyzn w ubiorach chłopskich z poczernionemi twarzami, napadli na dom kmiecia Józefa Blasińskiego, który pod tę porę nie był obecny w domu, zostawiwszy na gospodarstwie żonę z dwoma córkami i dwoma dziewczkami służebniami. Napastnicy poranili Blasińską, i zrabowali 2000 złr. w gotowiznie. Organom władzy bezpieczeństwa powiodło się przytrzymać domniemanego przywódcę tej bandy w osobie zamożnego kmiecia z sąsiedniej włości wraz z jego trzema pomocnikami. Z Tarnowa donoszą powyższemu dziennikowi, że hrabina Lesniowska właścicielka Ryglie, także omal nie została okradzioną, ponieważ e. k. żandarmeryi i władzy powiatowej udało się przytrzymać służącego tej pani, w chwili gdy tenże wspólnie z żydem wynosił z domu serwis srebrny, wartości kilku tysięcy złr. — W skutek pożaru spaliło się w Szczakowie dn. 8. czerwca w nocy 25 domów, w Piaskach (pow. Niepołomicki) dn. 7. t. m. 2 zagrody chłopskie. Dn. 7. b. m. spaliły się także 2 morgi lasu kameralnego pod Kłajem. Przyczyna tych wszystkich pożarów dotychczas nie została wykryta.

Ostatnia poczta.

Z nad granicy królestwa Polskiego donoszą nam pod dniem 17. b. m. co następuje: W gubernii Radomskiej i w Lubelskiem nie ma już wcale powstańców. Ostatnia potyczka zaszła w gubernii Lubelskiej dnia 5. b. m. Oddział powstańców zebrany z tułających się po lasach rozbitków i liczący około 300 ludzi, poniosłszy znaczne straty zupełnie został pokonany. Oprócz zdarrzających się miejscami napadów na własność prywatną i na pojedynczych mieszkańców, niesłychać już nic o działaniach powstańców. Deputacya szlachty z Sandomierskiego z biskupem Juszkiewiczem na czele udała się do Petersburga z adresem lojalności. Uspokobienie w ogóle zdaje się być obecnie przeciwne powstaniu. Z powodu pozwolenia bezkarnego powrotu z band z terminem 26. maja r. b. stawiło się w powiecie Sandomierskim dobrowolnie do 200 powstańców, którzy po większej części zostali uwolnieni. Między tymi czterech poddanych austriackich wydano do Galicji. — Przeszło 300 więźniów politycznych pojmanyh w ostatnich czasach przywieziono do Sandomierza, gdzie czekają wyroków. — Termin do powrotu, który upłynął dnia 26. maja przedłużony został ze strony ces. rosyjskiego rządu do 1. (13.) lipca; z czego zapewne wielu będzie korzystać; widząc zupełne niepodobieństwo dalszego podtrzymywania powstania.

Kissingen, 18. czerwca. Wczoraj była Jej Mość Cesarzowa austriacka z wizytą u Ich MM. Cesarstwa rosyjskiego, którzy zaraz potem odwzajemnili tę wizytę. Wczoraj wieczorem przybył tu Wielki Książę Konstanty, a dziś zrana o godzinie 11tej był u Jego Mości Cesarza austriackiego z wizytą, która w godziny potem została odwzajemnioną. Jutro będzie wielki obiad w apartamentach Cesarza austriackiego, a pojutrze u Jego Mości Cesarza rosyjskiego. Dziś przybędą tu Król bawarski, Książę Następca tronu wirtemberskiego z małżonką i Książę Nasauski. Z Frankfurtu przybyli baron Kübek, generał-major Rzikowski, a z Turynu hr. Stackelberg; oczekują jeszcze barona Budberga, a hr. Rechberg odjeżdża dziś wieczorem do Karlsbadu. Dziś wieczorem będzie iluminacya.

Mnichów, 18. czerwca. Konferencyę celną zagał dziś minister Schrenk, i ułożono program czynności. Przyszłe posiedzenie nastąpi w poniedziałek. Pełnomocnik hanowerski na tę konferencyę ma przybyć dziś wieczorem; czy przybędzie także pełnomocnik Elektoratu Heskiego, niewiadomo jeszcze.

Hamburg, 18. czerwca. *Faedrelandet* z 16. b. m. pisze: Jak utrzymują tu (w Kopenhadze), przystał rząd duński na przedłużenie rozejmu dla tego tylko, ponieważ Anglia zobowiązała się obstawać przy swoim ostatnim projekcie podziału i nie czynić nowych koncesyi mocarstwu niemieckim. — *Korsver Avis* z 16go b. m. donosi: Jak słyhać, nadeszło z Anglii zapytanie do Nyborga, czy flota angielska w razie przybycia swego mogłaby tam otrzymać dostateczny prowiant, mianowicie jarzynę i świeżego mięsa.

Turyn, 18. czerwca. *Stampa* pisze: Wojska nie otrzymały rozkazu odplynięcia do Tunetu, kazano im tylko trzymać się w pogotowiu do odjazdu. — Ten sam dziennik donosi, że Garibaldi zamierza udać się do Fehii dla używania kąpieli morskich.

Nowy York, 9. czerwca. Generał Grant próbował przekroczyć rzekę Chiskahominy, ale został odparty ze stratą 6000 ludzi. Obiega pogłoska o nowym planie operacyjnym Granta. Generał Sherman obsadził Ackworth.

